

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžrk/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200473
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200473.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančeniča a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Obec Blatné Revišťa, Blatné Revišťa, IČO: 00 325 066, 072 43 Blatné Revišťa, právne zastúpený advokátom JUDr. Viktorom Novýsedlákom, L. Svobodu 2674/1, 058 01 Poprad, proti žalovanému Okresnému úradu Košice, odbor opravných prostriedkov, Komenského 52, 041 26 Košice, za účasti Obce Hažín, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 30.05.2017 č. k.: Xo 4/2017, sp. zn. OU-KE-OOP5-2017/018343/MAD, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/71/2017-50 zo dňa 15.11.2018, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 30.05.2017 č. k.: Xo 4/2017, sp. zn. OU-KE-OOP5-2017/018343/MAD, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) („správny poriadok“) potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Michalovce, katastrálneho odboru č. X-95/2016/mb zo dňa 24.02.2017 a odvolanie žalobcu zamietol.

2. Rozhodnutím č. X-95/2016/mb zo dňa 24.02.2017 Okresný úrad Michalovce, katastrálny odbor, podľa § 59 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších zmien a doplnkov („katastrálny zákon“) návrh žalobcu zo dňa 05.10.2016 zamietol s tým, že Okresný úrad Michalovce, katastrálny odbor, nemá zákonom danú právomoc riešiť otázku určenia časti územia obce, resp. priebehu správnej hranice medzi obcami, ktorá

je považovaná za spornú. Uviedol, že ohľadom uvedeného je potrebné podať určovaciu žalobu na príslušnom súde. Zároveň nemá zákonom danú právomoc rozhodovať o zmene hranice územnej správnej jednotky, t.j. hranice obce. Podľa § 58 ods. 2 katastrálneho zákona môže rozhodnúť o zmene hranice katastrálneho územia, ktoré je súčasne hranicou obce, až po zmene hranice obce, o ktorej rozhoduje okresný úrad v sídle kraja.

3. Krajský súd mal zo spisového materiálu za preukázané, že v rokoch 1977-1980 bolo v k. ú. P. vykonané technicko-hospodárske mapovanie (THM) fotogrametrickou metódou, v rámci ktorého bola vyhotovená technicko-hospodárska mapa. Tiež boli prešetrené hranice parciel a správne hranice medzi k. ú. P. a L.. Zmena priebehu hranice medzi obcami Blatné Revišťa a Hažín bola v katastri nehnuteľností vykonaná v roku 1980 na podklade operátu technicko-hospodárskeho merania, ktoré sa uskutočnilo v oboch katastrálnych územiach. Vyhlásením platnosti nového operátu evidencie nehnuteľností (dnes katastra nehnuteľností) dovtedy platný operát evidencie nehnuteľností sa stal neplatným podľa § 5 ods. 4 vyhlášky č. 23/1964 Zb., ktorou sa vykonával zákon č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností. Hranica medzi katastrálnymi územiami obce P. a L. je z platnej vektorovej katastrálnej mapy katastrálneho územia P. a katastrálneho územia L. evidovaná v súlade s údajmi z technicko-hospodárskeho mapovania, a nie odvtedy platnou katastrálnou hranicou. Uviedol, že skutočnosť, že sa rozhodnutie bývalého Okresného národného výboru v Michalovciach vydané vo veci zmeny správnej hranice nenašlo v dokumentačných fondoch obce Hažín, ani bývalého okresného národného výboru, nie je dôkazom toho, že také rozhodnutie nebolo vydané.

4. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že rozhodujúcim bolo to, že hranica medzi katastrálnym územím obce P. a L. je súčasne hranicou územnej správnej jednotky, a to hranicou medzi obcou Hažín a obcou Blatné Revišťa, a súčasne je aj hranicou medzi okresom Michalovce a okresom Sobrance. Okres Sobrance bol vytvorený zákonom č. 221/1996 Z. z. o územnom a správnom usporiadaní Slovenskej republiky. Zmenu priebehu hranice katastrálneho územia medzi katastrálnym územím P. a katastrálnym územím L., ktorá by si zároveň vyžiadala zmenu hranice obce, a súčasne hranice okresu, nie je možné uskutočniť postupom podľa ustanovenia § 59 katastrálneho zákona. Za rozhodujúcu považoval skutočnosť, že nie sú dané hmotno-právne podmienky na vykonanie opravy podľa § 59 katastrálneho zákona, keďže správny orgán nemá právomoc zmeniť priebeh hranice katastrálneho územia, ktoré je súčasne hranicou obce, a zároveň hranicou okresu.

5. Poukázal tiež na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na povahu uvedeného inštitútu, z ktorého vyplýva, že tento druh konania nemožno použiť na určovanie vlastníkov nehnuteľností na riešenie vlastníckych sporov a zapisovanie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, resp. určenia práva hraníc pozemkov.

6. K žalobnej námietke spočívajúcej v nesúhlase žalobcu s odvolaním sa žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa pri rozhodovaní na zákon SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení krajský súd uviedol, že v čase rozhodovania sa bol zákon č. 69/1967 Zb. o národných výboroch zrušený, a preto nebolo možné naň prihladať.

7. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo alternatívne, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a sťažovateľovi prizná náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že podanou žalobou sa nedomáhal určenia vlastníckeho práva, ako to krajský súd nesprávne vyhodnotil, ale zmeny priebehu hranice katastrálneho územia. V prípade vyhovenia žalobe by nenastali zmeny vo vlastníckych právach, ale v údajoch o obci a katastrálnom území. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že krajský súd nesprávne posúdil preukázanie existencie/neexistencie príslušného rozhodnutia ONV Michalovce, z čoho vyvodil nesprávny záver, že nedochovanie sa takéhoto rozhodnutia neznamená dôvod na postup podľa § 59 katastrálneho zákona.

8. Sťažovateľ poukázal na to, že zákon č. 69/1967 Zb. o národných výboroch nepoznal termín hranice obce, a teda do roku 1990 v našom právnom poriadku neexistoval. Preto v roku 1977 mohla byť zmena

priebehu hranice vykonaná bez ohľadu na zmenu hranice obce. Z tohto dôvodu nebolo možné poukazovať na zákon SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení pri sťažovateľovej žiadosti o opravu chýb v katastrálnom operáte.

9. Sťažovateľ videl vady administratívneho konania v tom, že čiastkové protokoly č. 034 a 036 sú podpísané len zástupcami MNV Hažín, rovnako ako aj záverečný protokol zo dňa 16.09.1977 bol vyhotovený bez zástupcov Obce Blatné Revištia. Tiež poukazuje na absenciu čiastkových protokolov 01-033 a 035. Mal za to, že v roku 1977 došlo k porušeniu zákona, do katastrálneho operátu bol zavedený chybný údaj, ktorý spĺňa charakter chýb opraviteľných podľa § 59 katastrálneho zákona.

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 29.04.2019 navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol. Zotrval na svojich vyjadreniach, ktoré sú súčasťou odôvodnenia rozhodnutia č. OU-KE-OOP5-2017/018343/MAD zo dňa 30.05.2017. Opätovne poukázal na skutočnosť, že zmena priebehu hranice katastrálneho územia by si vyžiadala zmenu hranice obce a súčasne hranice okresu, čo podľa súčasnej právnej úpravy nie je možné uskutočniť postupom podľa § 59 katastrálneho zákona. Neexistencia rozhodnutia ONV Michalovce nie je podstatnou, pretože zásadné je nesplnenie hmotnoprávných podmienok na vykonanie opravy chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona. Žalovaný záverom uviedol, že na úseku katastra nemá kompetenciu zmeniť priebeh hranice katastrálneho územia, ktorá je súčasne hranicou obce a hranicou okresu. Zároveň nemá právomoc obnoviť pôvodný stav priebehu hranice medzi dotknutými krajinnými územiami.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

12. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že krajský súd sa s podstatnými právnymi námietkami sťažovateľa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

13. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom správnych orgánov a krajského súdu, že neboli splnené podmienky pre vykonanie opravy chyby v katastrálnom operáte. Správne orgány môžu opraviť chybu v katastrálnom operáte len v prípadoch taxatívne vymenovaných v § 59 katastrálneho zákona. V predmetnej veci je bez všetkých pochybností zrejmé, že žiadna z uvedených situácií nenastala. Rozhodnutie vydané podľa § 59 katastrálneho zákona nezasahuje do sféry hmotnoprávných oprávnení a povinností účastníkov konania. Z celkovej povahy inštitútu opravy chyby v katastrálnom operáte, ako aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že tento druh konania nemožno použiť na zmenu hraníc pozemkov či na preskúmanie zákonnosti zápisov. Zároveň absentuje právomoc správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností rozhodovať o spornom vlastníckom práve, resp. právomoc vyslovovať, či tu právo je alebo nie je. Odstránenie právnej spornosti a ochranu práv a oprávnených záujmov dotknutých vlastníkov je možné dosiahnuť len právoplatným rozsudkom príslušného súdu v uvedenej veci. Kasačný súd, rovnako ako krajský súd, nepovažuje za opodstatnenú a dôvodnú námietku sťažovateľa, spočívajúcu v tom, že žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa sa pri svojom rozhodovaní odvolával na ustanovenia zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, keďže v čase vykonania zmeny hranice katastrálneho územia a hranice obce tento zákon neplatil. Žalovaný nemohol pri svojom rozhodovaní prihliadať na už zrušený zákon č. 69/1967 Zb. o národných výboroch, keďže tento zákon je už od roku 1990 neplatný a neúčinný. Na ustanovenia tohto zákona mohol žalovaný a správny orgán prvého stupňa prihliadať iba v konaní podľa § 52 až § 56 katastrálneho zákona, ktoré sa považovali za reštitučné ustanovenia, ktoré umožňovali žalovanému rozhodovať o zmene hranice

katastrálneho územia, ktorá bola súčasne aj hranicou obce na návrh obce, resp. ich obyvateľov, ktorí však bolo možné podať iba do 31.12.2001, čo sťažovateľ nevyužil.

14. Zmenu priebehu hranice katastrálneho územia medzi dvoma katastrálnymi územiami v rôznych obciach nie je možné uskutočniť opravou údajov podľa § 59 katastrálneho zákona, pretože pri nej dochádza súčasne k zmene hranice územnej a správnej jednotky (obce, prípadne hranice okresu). Podľa § 58 ods. 2 katastrálneho zákona môže rozhodnúť o zmene hranice katastrálneho územia, ktoré je súčasne hranicou obce, až po zmene hranice obce, o ktorej rozhoduje okresný úrad v sídle kraja.

15. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplyva.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.